
Dne 1.4.2004 byl nabytím účinnosti platného zákona č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách, v souvislosti s transpozicí Směrnice Rady ES č. 89/104, ke sblížení zákonů členských států o ochranných známkách, do českého známkového práva zaveden pojem ochranné známky s dobrým jménem. Účelem zavedení tohoto nového institutu, jehož účinky však nejsou zcela nepodobné účinkům, jež byly dříve spjaty se známkou všeobecně známou, je rozšířit ochranu vlastníka takové známky i vůči takovým kolizním označením, která nejsou užívána pro podobné výrobky a služby. Zákonodárce však již blížeji nestanovil, za jakých podmínek lze na známku pohlížet jako na známku s dobrým jménem.

Hlavním cílem této práce je proto především určit kritéria, jejichž naplnění je rozhodné pro konstatování existence dobrého jména známky, a provést bližší právní rozbor zákonem stanovených předpokladů, jejichž existence je nutnou podmínkou pro uplatnění rozšířené ochrany známky s dobrým jménem. Protože však metodologicky korektní je postupovat ve výkladu ke zvláštnímu od obecného, zaměřím se v prvních kapitolách na otázky pojmu ochranné známky a pojmu dobrého jména, na vymezení místa ochranné známky v systému práv k nehmotným statkům, na popsání povahy známkového práva, a zvýšenou pozornost věnuji otázce, zda-li lze na ochrannou známku pohlížet jako na věc v právním smyslu, zejména pak problematice způsobilosti ochranné známky být předmětem vlastnického práva.